

DEN KREATIVA POTENTIALEN KRING ORESUNDS- REGIONEN

Docent Charlotta Mellander

Handelskammaren
I sydsvenska företags intresse

Innehåll

Förord.....	3
Sverige, Danmark och den kreativa potentialen kring Öresundsregionen.....	4
Regioners storlek har betydelse	6
Kreativa processer – en relation mellan industri och yrke.....	7
Bransch- och yrkesstrukturer i Köpenhamn och Malmö	14
Vad har vi lärt oss?	24
Referenser	26

Tidigare publikationer inom projektet

Öresundsregionens framtid

- En ungdomsgenerations värderingar (November 2010)

Vad händer sen?

- Utveckling på den svenska sidan av Öresundsregionen efter bron (Mars 2011)

Publikationerna kan hämtas på www.handelskammaren.com – Press – Publikationer eller beställas via Handelskammaren, tel 040-690 24 00.

Förord

Detta är den tredje delrapporten i ett stort forskningsprojekt om Öresundsregionen efter Öresundsbron. Här är fokus på regionen som utgångspunkt för kreativ verksamhet.

Forskningsprojektet leds av Professor Åke E Andersson och Christian Wichmann-Matthiessen, som genomförde ett liknande projekt tio år före bronns tillkomst. Sammanlagt är ett dussin forskare engagerade i det nya projektet.

Syftet är att lära mer om integrationsprocessen och vad den betytt för regionen. Kunskap om detta är viktigt för beslutsfattare inom politik, förvaltning och näringsliv och av stort intresse för alla som verkar i regionen eller intresserar sig för den.

Forskningsprojektet är finansierat av Tekn Dr Ernst Wethjes Fond (som förvaltas av Handelskammaren), Sparbankstiftelsen Skåne, Region Skåne, Malmö Stad och Kraks fond.

Författare till denna delrapport är Charlotta Mellander som är docent i Nationalekonomi och chef för The Prosperity Institute of Scandinavia vid Internationella Handelshögskolan i Jönköping vilket drivs i samverkan med Professor Richard Florida and Dr Kevin Stolarick vid Prosperity Institute i Toronto. Hon är även knuten till CESIS på Kungliga Tekniska Högskolan (KTH).

Malmö i maj 2011

SYDVENSKA INDUSTRI- OCH HANDELSKAMMAREN

Per Tryding, fil.dr.

Vice VD

Sverige, Danmark och den kreativa potentialen kring Öresundsregionen

År 2000 integrerades Sverige och Danmark genom att Malmö och Köpenhamn bands samman i en mer eller mindre gemensam service- och arbetsmarknadsregion. I praktiken hade regionen redan varit sammanbunden med färjetrafik sedan tidigare, även om den snabbaste sträckan med båt var den mellan Helsingborg och Helsingör. Nu skapades dock en mer naturlig förutsättning för pendling mellan det två storstadsregionerna, med en potential att göra den till Skandinaviens största - den så kallade Öresundsregionen. För i ett geografiskt område som Skandinavien är det viktigt att skapa förutsättningar för stora pendlingsregioner. Begränsade av den fysiska geografin och den relativt begränsade folkmängden innebär ett närmande mellan två storregioner, med potential att integreras, en förbättrad möjlighet att vara med och samspeja med globala världsstäder som exempelvis London, Paris, Berlin eller New York. För att ge ett perspektiv på stora regioners betydelse kan vi använda oss av de ljusestimerade bruttoregionalprodukter som tagits fram av Florida et al. (2010). Dessa estimat illustrerar de ekonomiska värden som produceras från olika regioner i världen, men istället för att regionerna begränsas av politiska gränsdragningar, bestäms regionerna efter hur de är sammanbundna med ljus (som återspeglar olika ekonomiska aktiviteter). När Köpenhamn och Malmö-regionen slås samman skapas ett gemensamt ekonomiskt förädlingsvärde om cirka 44,9 miljarder dollar, vilket kan jämföras med exempelvis Stockholm som ligger på 27,4 miljarder, Helsingfors med 19,6 miljarder eller Oslo med 36,3 miljarder. En sammanslagning till en gemensam arbetsmarknad mellan Köpenhamn och Malmö arbetsmarknadsregion¹ skapar med andra i ord den i särklass största arbetsmarknaden i Skandinavien. Regioners storlek spelar stor roll i dagens ekonomi. De stora regionerna har en stor mångfald i sitt utbud av tjänster och produkter, vilket i sin tur attraherar den mest högutbildade och ofta initiativrikaste arbetskraften, vilket är den avgörande faktorn i kunskapsekonomin. Där råvaror och kapital förr var avgörande för produktion är idag kreativitet och kunskap en nödvändighet för de postindustriella regionerna. Storstadsregionerna fyller i detta sammanhang en avgörande roll, som arenor för kreativitet, kunskapsutbyte och innovationer.

¹ Definierat som Malmö FA-region enligt 2009 SCB definitioner. De kommuner som ingår är: Staffanstorps, Burlöv, Vellinge, Kävlinge, Lomma, Svedala, Skurup, Sjöbo, Hörby, Höör, Malmö, Lund, Eslöv, Trelleborg, Tomelilla, Ystad, Simrishamn, Svalöv, Örkelljunga, Bjuv, Perstorp, Klippan, Åstorp, Båstad, Landskrona, Helsingborg, Höganäs och Helsingborg.

Det finns flera faktorer som påverkat storstadsregionernas betydelse i dagens ekonomi. En första avgörande faktor är den globalisering som skett under de senaste decennierna, med allt snabbare kommunikation, både fysisk och virtuell. En relaterad faktor är just den tekniska utvecklingen inom de logistiska systemen, som inneburit sänkta transportkostnader, framförallt för handeln med industrivaror. Det faktum att tjänster fortfarande är relativt dyra att transportera gör att de tenderar att vara överrepresenterade där vi finner större regional efterfrågepotential, dvs. där det finns många köpstarka människor. Det har framförts argument att den teknologiska utvecklingen, med internet, email och mobiltelefoner, skulle medföra att platsens betydelse upphört. Det är fel. Allt fler dras till stora städer. År 2008 var den första gången i världshistorien då fler än femtio procent av världens befolkning bodde i stadsregioner enligt FN (UNFPA, 2007).

Att skapa välfungerande stora regioner är av avgörande betydelse för ekonomisk tillväxt, och stora stadsregioner är arenor för de kreativa processer som skapar ekonomiska värden. Med detta som utgångspunkt analyserar vi Danmarks och Sveriges potential för kreativitet och kunskap, efter en kortare teoretisk genomgång av vilka av storstadsregionernas egenskaper som gör att de i så hög grad bidrar till den ekonomiska tillväxten. I direkt anslutning kartläggs också kreativitets- och kunskapskapaciteten i Köpenhamns och Malmös arbetsmarknadsregioner, med en diskussion kring att olika branscher behöver olika grad av kreativitet. Vidare kartläggs branschstrukturer (kunskap, service, tillverkning, lantbruk). Betydelsen av utbildningsnivå i olika yrken belyses också. Varje kartläggning görs på nationell nivå samt för huvudregionerna inom Öresundsregionen. Öresundsregionen skiljer sig från de nationella genomsnitten, samtidigt som det fortfarande finns betydande skillnader mellan Köpenhamns- och Malmöregionerna.

Regioners storlek har betydelse!

Ända sedan början av 1800-talet har lokaliseringsteorier presenterats, som visat på förutsättningar för olika typer av aktiviteter i olika typer av regioner och ur detta i sin tur inneburit behov av städer med särskilt stor folkmängd inom en given och överordnad nationell struktur (t ex von Thünen, 1826; Weber, 1909; Christaller, 1933; Lösch, 1940). Ett avgörande bidrag till forskningen var Marshall (1890) som visade hur agglomerationer av industrier gör att avkastningen från dessa industrier ökar, eftersom de kan dra nytta av skalfördelar, fungera som en gemensam större arbetsmarknad och inte minst dra nytta av så kallade ”knowledge spill-overs”.

Den nya ekonomiska geografin (New Economic Geography), som representeras inte minst av nobelpristagaren Paul Krugman, har också betonat storlekens betydelse, både från ett produktions- och ett konsumtionsperspektiv. Teoribildningen talar om vikten av att dela mångfalden (”sharing variety”), vilket har betydelse både ur ett produktions- och konsumtionsperspektiv. Mycket av den nya geografiska ekonomin utgår dock från ett ekonomiskt perspektiv som domineras av traditionell tillverkningsindustri. Det strider mot utvecklingen under de senaste decennierna mot ett ekonomiskt system där en allt högre grad av de ekonomiska värdena skapas av kunskap och kreativitet. En annan begräsning med den nya ekonomiska geografin är att den åtminstone underförstått kräver tydliga regionala gränsdragningar. Med minskade transportkostnader och förbättrad infrastruktur sker idag rörelser över tidigare fastlagda regionala gränser i allt högre grad. Det innebär att regioner, ofta med hög täthet, ekonomiskt hänger samman med varandra bortom de politiskt satta regiongränserna. Om vi exempelvis studerar London och Cambridge så utgör de två olika regioner om vi utgår från det politiskt satta gränserna. Men från ett ekonomiskt perspektiv sker rörelserna mellan de två regionerna så pass frekvent att de ekonomiskt skulle kunna tolkas som en enda region.

En rad studier har visat på hur städerna blir arenor för den nya kunskapsekonomin. Jacobs (1969) och Lucas (1988) betonade att städer ökar möjligheter för ”knowledge spill-overs”, genom att det är täta och kontaktintensiva. Jaffe, Trajtenberg och Henderson (1993) visade att nya patent oftast citerade geografiskt närliggande patent och Audretch och Feldman (1996) visar att inte bara industrier klustrar utan även

innovationer. En av anledningarna till att kreativa och högutbildade dras till städer är att de tenderar att erbjuda en annan livsstil än vad mindre städer kan erbjuda – både när det gäller konsumtion av varor och tjänster och när det gäller kollektiva upplevelser. Glaeser, Kolko och Saiz (2001) menar att för att vi skall kunna förstå varför det går bättre för vissa städer än andra, måste vi sluta se städer som platser för produktion och istället se dem som platser för konsumtion. Det är nämligen konsumtionsmöjligheter som attraherar välutbildad arbetskraft, vilket i sin tur attraherar kunskapsföretagen. Dessutom, i dagens ekonomi, består en allt större del av produktionen av tjänster, vilken är än mera avståndskänslig än varuproduktionen. Den kräver att man konsumerar och producerar på samma ställe. Det går till exempel inte att producera och konsumera ett läkarbesök, en hårklippning eller ett restaurangbesök utan att köpare och säljare träffas på samma plats. Detta gör staden till en allt viktigare arena också för produktion. Florida (2002) talade om en ny ekonomisk klass – den kreativa klassen – som får betalt för att tänka och som driver dagens ekonomiska tillväxt, både som arbetskraft och som konsument. Florida menade också att stadens kvalitet var avgörande för att man skall kunna attrahera den kreativa klassen, då livsstil i hög grad påverkar dess migrationsbeslut.

Kreativa processer – en relation mellan industri och yrke

En stor del av ekonomisk analys tenderar att fokusera på industristrukturer, inte minst på regional nivå, utan att inkludera yrkesstrukturer (t ex Porter, 1998). Men industrier kategoriseras utifrån slutprodukten och inte baserat på hur produktionen egentligen går till. För att förstå både slutprodukt och hur den är gjord krävs det att båda analyseras tillsammans. Kreativiteten ligger nämligen i själva processen och inte i slutprodukten. Analys av yrkesstrukturer har bland annat använts av Florida (2002) för att bättre förstå regional utveckling. Florida använde sig av begreppet ”kreativa klassen” för att ge ett alternativt mått på humankapital, som normalt sett definierats som andelen av arbetskraften som har en högre utbildning om tre år eller mer. Liknande yrkesstrukturanalysen gjordes också på 1980-talet av Andersson (1985).

I detta arbete kommer Öresundsregionen analyseras ur samtliga tre perspektiv – industri-, yrkes-, samt utbildningsstruktur. Metoden har använts i tidigare arbete av

Stolarick, King, Mellander och Vaarst Anderson (2010) i en analys över liknande strukturer i USA, Kanada, Sverige och Danmark. I detta arbete kommer dock fokus att läggas på skillnader och likheter i Öresundsregionens funktionella regioner på ömse sidor av Öresund.

Branscher och yrken aggregeras till fyra olika kategorier vardera. Branscher kategoriseras enligt kunskap, service, tillverkning, och lantbruk. Klassificeringen bygger på två dimensioner: standardisering och komplexitet. Både produktionsprocessen och slutprodukten tas här i beaktan. Ju mer unik slutprodukten är till sin karaktär, desto mer komplex anses branschen vara. Ju mer unik själva produktionsprocessen är, desto mindre standardiserad anses branschen vara. Följaktligen får vi fyra olika kombinationer för branscher:

Kunskap – hög komplexitet, låg standardisering

Service – låg komplexitet, låg standardisering

Tillverkning – hög komplexitet, hög standardisering

Lantbruk – låg komplexitet, hög standardisering

Figur 1 nedan illustrerar kategoriseringen av branscher:

Figur 1: Industriklassificering

(Källa: Occupational and Industrial Distribution in Denmark: A Comparison with the United States, Canada, and Sweden, available at: <http://research.martinprosperity.org/papers/FORA-revised-August%202010-formatted.pdf>)

Bland kategorin kunskapsbranscher hittar vi exempelvis utbildning eller juridisk rådgivning. Bland tjänstebranscherna finns exempelvis hotell och restaurang, samt detaljhandel. Tillverkningsbranschen inkluderar branscher som biltillverkning och tillverkning av vitvaror, medan lantbruk inkluderar jordbruk, fiske och skogsbruk.

Även yrkena kategoriseras enligt en liknande princip i de fyra grupperna kreativa, tjänster, fysisk tillverkning, jordbruk. Baserat på dimensionerna autonomi och komplexitet får vi fyra dimensioner:

Kreativa – hög autonomi, hög komplexitet

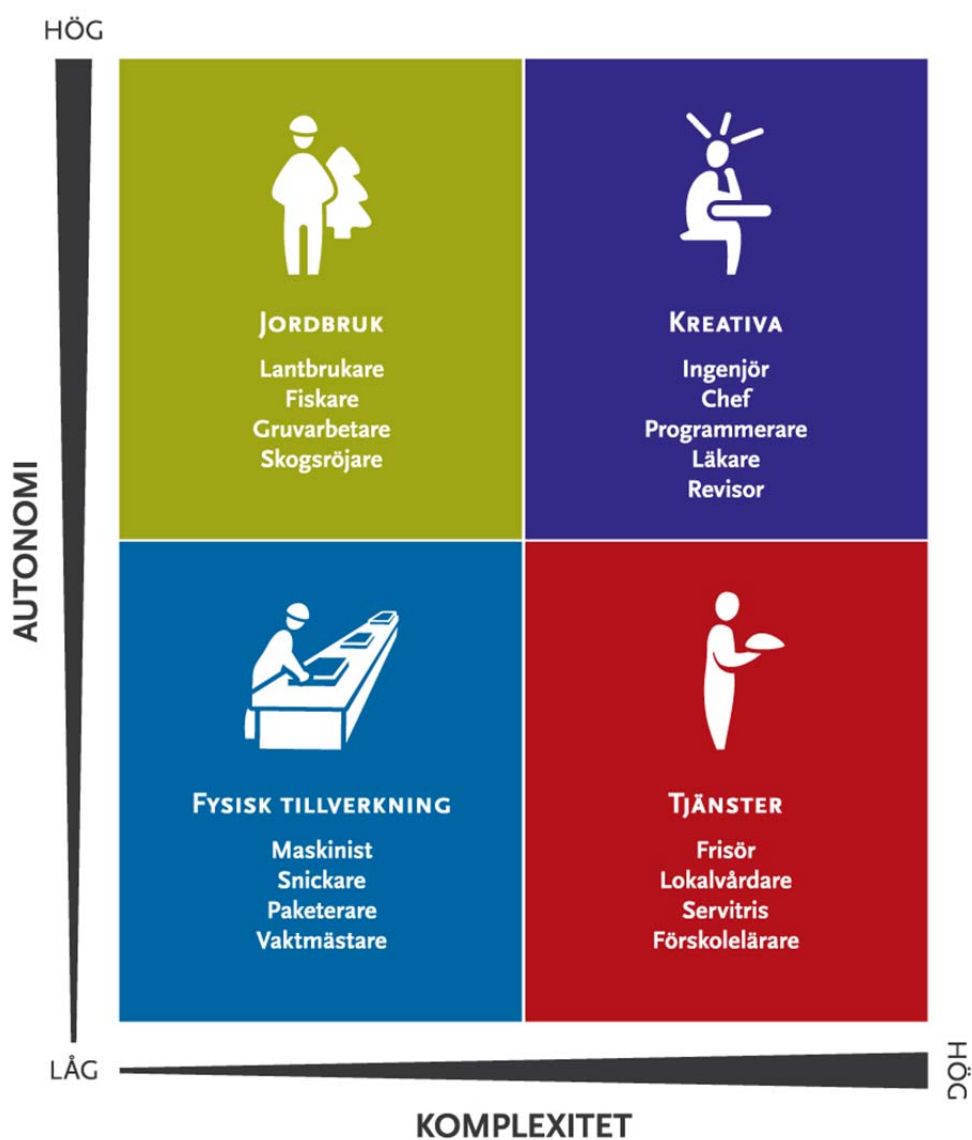
Tjänster – låg autonomi, hög komplexitet

Fysisk tillverkning – låg autonomi, låg komplexitet

Jordbruk – hög autonomi, låg komplexitet

Under kategorin kreativa yrken kommer de som i hög grad får betalt för att tänka och vars kreativitet och nya idéer i hög grad absorberas i produktionsprocessen. Exempel på sådana yrken är ingenjörer, arkitekter, lärare, programmerare, chefer etc. Bland tjänstebaserade yrken finner vi exempelvis vårdpersonal, servitörer, städare, frisörer etc. Dessa producenter av personliga tjänster liksom den kreativa gruppen tillhandahåller tjänster, men det är graden av autonomi som skiljer dem åt i detta sammanhang. Bland yrken som relateras till fysisk tillverkning finner vi industriarbetare, snickare, rörmokare, lastbilschaufförer etc., som har gemensamt att det till stor del baseras på fysiskt arbete med varor. Till lantbruk slutligen, räknas yrkeskategorier som lantbrukare, fiskare, skogsarbetare mm.

Figur 2 nedan illustrerar de olika yrkesgrupperna och deras kategorisering:

Figur 2: Yrkesklassificering

(Källa: Occupational and Industrial Distribution in Denmark: A Comparison with the United States, Canada, and Sweden, available at: <http://research.martinprosperity.org/papers/FORA-revised-August%202010-formatted.pdf>)

Det är viktigt att poängtera att skalan av dimensionerna inte är statiska, utan något som kan variera i hög grad inom grupperna. Exempelvis förväntar vi oss en högre grad av komplexitet om vi äter middag på en restaurang som omnämns i Michelin-guiden än om vi äter middag på McDonalds. Kategoriseringen är med andra ord baserad på ett tänkt genomsnitt av komplexitet, standardisering och autonomi för branscher och yrken.

Uppdelning av branscher och yrken i olika kategorier är i sig inte nytt. Redan hos statistiska centralbyråerna görs liknande uppdelningar. Vad dessa organs kategorisering inte tar hänsyn till är att det finns en stor yrkesvariation inom branscher och att den dessutom tenderar att skifta mellan regioner. Med andra ord kan vi förvänta oss att hitta alla fyra typer av yrken (i växlande grad) inom alla fyra typer av branscher. Till exempel finns det vaktmästare inom kunskapsbranschen, serveringspersonal inom tillverkningsbranschen, revisorer inom tillverkningsbranschen osv. På samma sätt kan vi förvänta oss att hitta alla fyra typer av yrkesgrupper anställda inom alla fyra typer av bransch kategorier. Figur 3 nedan visar hur branscher och yrken griper över varandra. Exempelvis återfinns och säkerhetsvakter, ett yrke som här kategoriseras som tjänsteyrke inom alla olika typer av branscher – kunskaps-, service-, tillverknings- och jordbruksbranschen. Ett annat exempel är revisorer, som anställs inom alla olika typer av företag. Om en analys baseras på antalet anställda inom en bransch, så likställs samtliga yrkesfunktioner, trots att de kan fylla väldigt olika funktioner i själva produktionen. Detta gör också att olika branscher och näringsgrenar likställs mellan regioner, trots att produktionsprocesserna kan se väldigt olika ut. Till exempel kan ett större IT-företag producera hårdvara, mjukvara, fokusera på forskning och utveckling, eller tillhandahålla tjänster för andra som brukar deras produkter. Ofta kan sådana funktioner delas upp geografiskt på olika platser och också medföra olika produktivitet och lönelägen, trots att företaget på pappret bör ha en närmast identisk verksamhet (det rör sig i alla fall om IT-företag). Dessutom har en rad sysselsatta, inte minst inom större företag, andra funktioner än rent produktionsrelaterade. IT-företaget kan mycket väl ha en receptionist, en jurist, några som ansvarar för matserveringen ifall företaget har matsal, städerskor, vaktmästare osv. Genom att fokusera enbart på antalet anställda kan inte den här typen av variation fångas upp i analysen.

I denna analys tar vi hänsyn till en sådan variation, då vi analyserar yrkesstrukturen inom branscher i Köpenhamns- och Malmöregionerna samt skillnaderna mellan dessa två funktionella regioner.

Figur 3: Yrken inom industrier

(Källa: Occupational and Industrial Distribution in Denmark: A Comparison with the United States, Canada, and Sweden, available at: <http://research.martinprosperity.org/papers/FORA-revised-August%202010-formatted.pdf>)

Bransch- och yrkesstrukturer i Köpenhamn och Malmö

I denna del undersöks sambanden mellan bransch och yrken för de fyra olika kategorierna. Köpenhamn och Malmö var för sig och analysen bygger på mikrodata för Danmark och Sverige. Den danska datan är hämtad från mikrodatatabasen IDA från danska statistiska centralbyrån, vilken inkluderar hela danska befolkningen och också innehåller information om arbetsplats, yrke och utbildning. Databasen avser år 2007. Den svenska databasen kommer ifrån FAD (The Dynamics of Firms and Establishments) som är den svenska statistiska centralbyråns mikrodatatabas. Även denna databas inkluderar hela befolkningen, med uppgifter om bransch, yrke och utbildning. Det är värt att notera att danska och svenska bransch- och yrkeskoder skiljer sig relativt lite åt, vilket innebär att vi inte förväntar oss några effekter på resultaten på grund av skillnader i kategoriseringar.

Den danska databasen har tidigare tagits fram på uppdrag av FORA (Erhvervs- & Byggestyrelsens enhed for erhvervsøkonomisk forskning & analyse) i ett projekt av Stolarick, King, Mellander och Vaarst Anderson (2010). I detta arbete bearbetas samma data för den svenska sidan av Öresundsregionen.

I samband med den regionala analysen görs en kortfattad översyn av de nationella skillnaderna mellan Danmark och Sverige, med samma typ av analys. I Tabell 1 nedan redovisas regionala skillnader mellan Köpenhamn och Malmö. Tabell 2 illustrerar motsvarande värden för Danmark respektive Sverige. Både Tabell 1 och 2 ger också en överblick av skillnader vad gäller genomsnittlig utbildningsnivå:

Tabell 1: Bransch- och yrkesstrukturer i Köpenhamns- respektive Malmöregionerna

Bransch	Yrke	Köpenhamns Arbetsmarknadsregion				Malmö Arbetsmarknadsregion			
		Antal	Genomsnittlig Utbildning	Branschandel	Andel av regionala arbetskraften	Antal	Genomsnittlig Utbildning	Branschandel	Andel av regionala arbetskraften
Kunskap	Kreativ	175 413	14,53	69,26	17,90	66372	14,73	67,70	16,78
Kunskap	Tjänst	72 195	12,15	28,51	7,37	26 367	11,82	26,90	6,66
Kunskap	Fysisk tillverkning	4 633	12,07	1,83	0,47	4 954	11,02	5,05	1,25
Kunskap	Lantbruk	1 021	11,95	0,40	0,10	339	11,35	0,35	0,09
Service	Kreativ	219 876	14,21	39,63	22,43	74312	13,91	37,30	18,78
Service	Tjänst	276 377	11,30	49,82	28,20	93 870	11,60	47,11	23,73
Service	Fysisk tillverkning	53 344	11,57	9,62	5,44	29 631	10,98	14,87	7,49
Service	Lantbruk	5 180	11,47	0,93	0,53	1437	11,05	0,72	0,36
Tillverkning	Kreativ	49 023	14,33	29,90	5,00	31 261	13,26	34,29	7,90
Tillverkning	Tjänst	17 332	11,68	10,57	1,77	8 966	11,33	9,84	2,27
Tillverkning	Fysisk tillverkning	96 923	11,87	59,12	9,89	50 133	10,83	54,99	12,67
Tillverkning	Lantbruk	676	11,31	0,41	0,07	801	10,86	0,88	0,20
Jordbruk	Kreativ	764	14,33	9,57	0,08	1059	13,27	14,77	0,27
Jordbruk	Tjänst	572	11,16	7,17	0,06	549	11,45	7,66	0,14
Jordbruk	Fysisk tillverkning	666	10,97	8,34	0,07	1 597	10,64	22,28	0,40
Jordbruk	Lantbruk	7 982	11,77	74,92	0,61	3 963	10,95	55,29	1,00

Källa: Värdena för Köpenhamn är från Stolarick, King, Mellander och Vaarst Anderson (201

Tabell 2: Bransch- och yrkesstrukturer i Danmark respektive Sverige

Bransch	Yrke	Danmark				Sverige			
		Antal	Genomsnittlig Utbildning	Branschandel	Andel av nationella arbetskraften	Antal	Genomsnittlig Utbildning	Branschandel	Andel av nationella arbetskraften
Kunskap	Kreativ	339 500	14,52	66,88	14,71	671 805	14,5	68,53	17,44
Kunskap	Tjänst	155 158	12,10	30,57	6,72	255 890	11,77	26,10	6,64
Kunskap	Fysisk tillverkning	11 105	12,02	2,19	0,48	50 332	11,02	5,13	1,31
Kunskap	Lantbruk	1 836	11,93	0,36	0,08	2 305	11,28	0,24	0,06
Service	Kreativ	454 356	14,14	36,47	19,69	681 032	13,81	36,26	17,68
Service	Tjänst	632 983	11,30	50,81	27,43	911 701	11,56	48,54	23,67
Service	Fysisk tillverkning	147 316	11,47	11,83	6,38	275 210	11,04	14,65	7,15
Service	Lantbruk	11 100	11,58	0,89	0,48	10 276	11,02	0,55	0,27
Tillverkning	Kreativ	114 081	14,02	22,23	4,94	291 431	13,16	31,48	7,57
Tillverkning	Tjänst	50 176	11,54	9,78	2,17	78 026	11,25	8,43	2,03
Tillverkning	Fysisk tillverkning	347 614	11,68	67,73	15,06	551 730	10,85	59,60	14,32
Tillverkning	Lantbruk	1 336	11,25	0,26	0,06	4 477	10,82	0,48	0,12
Jordbruk	Kreativ	2 793	13,53	6,77	0,12	11 194	13,15	16,62	0,29
Jordbruk	Tjänst	2 289	10,85	5,55	0,10	5 695	11,32	8,46	0,15
Jordbruk	Fysisk tillverkning	4 822	11,35	11,69	0,21	20 333	10,59	30,19	0,53
Jordbruk	Lantbruk	31 360	11,52	76,00	1,36	30 121	10,77	44,73	0,78

Källa: Värdena är beräknade av Stolarick, King, Mellander och Vaarst Anderson (2010)

Tabell 1 illustrerar bransch- och yrkesstrukturer i Köpenhamns och Malmös arbetsmarknadsregioner, samt en kombination av bransch- och yrkesstrukturer. Även genomsnittliga antal år av utbildning visas per grupp. När det gäller enbart branschstrukturer har Köpenhamn en något större andel kunskapsbranscher (25,79 resp. 24,48%) och framförallt servicebranscher (56,50 resp. 50,37%) än Malmö, som istället har en betydligt högre andel tillverkningsindustri (23,04 resp. 16,70%). I jämförelse med de nationella genomsnitten (Tabell 2) så har Köpenhamn väsentligt högre andel kunskapsbranscher än Danmark som helhet (21,99%), medan Malmö ligger under det nationella genomsnittet (25,45%). Servicesektorn ligger över det nationella genomsnittet för både Köpenhamn och Malmö (53,98 resp. 48,77%). Den stora skillnaden i servicesektorns storlek mellan Köpenhamn och Malmö gäller med andra ord också på nationell nivå. Dock är förhållandet det omvända när det gäller kunskapssektorn. Där har Sverige en högre andel än Danmark, även om Köpenhamn i sin tur har en högre andel än Malmöregionen. Även då det gäller tillverkningsindustrin finner vi en stor skillnad mellan Köpenhamnsregionen och Malmöregionen (16,7 resp. 23,04%), där Malmöregionen har mer än fem procentenheter större andel tillverkningsindustri än Köpenhamnsregionen. Den sistnämnda ligger väsentligt under det nationella genomsnittet (22,24%), medan Malmöregionen ligger på ungefär samma nivå som i Sverige som helhet (24,03%).

Då det gäller yrkesstrukturen så speglar den till viss del branschstrukturen i Öresundsområdet. Köpenhamnsregionen har högre relativa nivåer av kreativa (45,32%) och tjänster (37,32%) än vad som återfinns i Malmöregionen (43,76 resp. 32,8 %). Värt att notera är att medan servicesektorn är dominerande i både Köpenhamns- och Malmöregionerna, så är inte de tjänste-relaterade yrkena i majoritet. Istället utgör kreativa yrken cirka 45 procent av alla yrken i dessa båda regioner. På nationell nivå skiljer sig inte Danmark och Sverige sig åt i någon större utsträckning när det gäller andelen fysisk tillverkningsyrken (22,14 resp. 23,31%). Skillnaderna är betydligt större vid en jämförelse mellan Köpenhamns- och Malmöregionerna (15,84 resp. 21,82%), där framförallt Köpenhamnsregionen ligger långt under det nationella genomsnittet. Malmöregionen ligger strax under det nationella genomsnittet, men fortfarande på betydligt högre nivåer än i Köpenhamnsregionen.

Sammantaget finns det alltså vissa strukturella skillnader mellan de båda storstadsområdena i Öresundsregionen, där den danska sidan karaktäriseras av en högre grad servicebranscher och tjänsteyrken, medan den svenska sidan har en större andel tillverkningsindustri och relaterade fysiska tillverkningsyrken. Då det gäller kunskapsbranscher och kreativa yrken ligger Köpenhamnsregionen på något högre nivåer än Malmöregionen.

Vid en kombination av branscher och yrken, så återspeglas de övergripande skillnaderna för branscher och yrken också för kombinationen ”yrken inom branscher”. Rent generellt återfinns en högre grad tjänsteyrken inom samtliga näringsgrenar i Köpenhamnsregionen, medan vi finner en relativt högre andel yrken relaterade till fysisk tillverkning inom samtliga näringsgrenar i Malmöregionen. Med andra ord finns det exempelvis fler inom kunskapsbranschen i Malmöregionen som har yrken relaterade till fysisk tillverkning än vad som finns i Köpenhamnsregionen (5,05 resp. 1,83 %) och så även inom servicesektorn (14,87 resp. 9,62 %). För tillverkningsindustrin är det intressant att notera att en större yrkesandel är relaterat till fysisk tillverkning i Köpenhamnsregionen än i Malmöregionen (59,12 resp. 54,99%), men eftersom tillverkningsindustrin utgör en så pass liten andel av det regionala näringslivet, utgör denna grupp enbart 9,89 procent av den regionala arbetskraften i Köpenhamnsregionen, vilket kan jämföras med 12,67 procent i Malmöregionen. Liknande mönster finner vi för tjänsteyrken inom servicesektorn. I Köpenhamn utgör denna yrkesgrupp 49,82 procent av branschen och Malmö ligger den på en relativt lägre nivå (47,11%). Åter gör skillnaden i branschandelen som helhet, uttryckt i som andel av den regionala arbetskraften, att skillnaden blir betydligt större (28,20 resp. 23,73%).

När det gäller utbildningsnivåerna ligger Köpenhamnsregionen generellt sett över Malmöregionens nivå. Undantaget är kreativa yrken inom kunskapssektorn, tjänsteyrken inom servicesektorn och tjänsteyrken inom jordbrukssektorn. Utbildningsnivåerna för samtliga grupper i både Köpenhamns- och Malmöregionen ligger också på samma nivå som det nationella genomsnittet.

Genomsnittligt antal utbildningsår är ett enkelt sätt att mäta kunskapsnivån. Ett annat och mera grovt sätt är att se hur stor andel av arbetskraften som har en högre utbildning om minst tre års universitetsutbildning. Denna del av arbetskraften är ett vanligen använt mått för att belysa humankapitalets betydelse i ekonomiska analyser.

I Tabell 3 nedan illustreras samma yrkesgrupper som tidigare (dvs. kreativ, tjänst, fysisk tillverkning samt lantbruk). Dessutom innehåller tabellen information om hur stor relativ

andel av arbetskraften som helhet, samt hur relativt stor andel av respektive grupp som har en högre utbildning i Köpenhamns- och Malmöregionerna. Värden för nationell nivå inkluderas också.

Tabell 3: Utbildning och yrke i Köpenhamnsregionen, Danmark, Malmöregionen och Sverige

	Köpenhamnsregionen		Danmark		Malmöregionen		Sverige	
	N	Andel (%)	N	Andel (%)	N	Andel (%)	N	Andel (%)
Total arbetskraft	969 201	100	2 286 662	100	397 391	100	3 875 003	100
Utbildning:								
Med universitetsexamen	279 301	29,01	566 307	25,26	90 584	22,79	819 893	21,16
Utan universitetsexamen	683 561	70,99	1 675 730	74,74	306 807	77,21	3 055 110	78,84
						Σ100		Σ100
Yrken:								
Kreativ	445 102	45,93	910 730	39,83	173 628	43,69	1 662 698	42,91
Tjänst	355 646	36,69	819 309	35,83	130 584	32,86	1 264 771	23,58
Fysisk tillverkning	155 567	16,05	510 857	22,34	86 448	21,75	898 881	23,20
Lantbruk	12 886	1,33	45 632	2	6 731	1,69	48 653	1,26
						Σ100		Σ100
Utbildning och yrke:								
Med universitetsexamen och kreativ	227 585	23,64	452 060	20,16	79 297	19,95	716 614	18,49
Utan universitetsexamen och kreativ	214 768	22,31	445 657	19,88	94 331	23,74	946 084	24,42
Med universitetsexamen och tjänst	40 735	4,23	82 279	3,67	8 883	2,24	80 452	2,08
Utan universitetsexamen och tjänst	312 116	32,42	722 301	32,22	121 701	30,63	1 184 319	30,56
Med universitetsexamen och fysisk tillverkning	9 687	1,01	28 565	1,27	2 169	0,55	21 383	0,55
Utan universitetsexamen och fysisk tillverkning	145 150	15,07	466 003	20,78	84 279	21,21	877 498	22,65
Med universitetsexamen och lantbruk	1 284	0,13	3 403	0,15	235	0,06	1 444	0,04
Utan universitetsexamen och lantbruk	11 527	1,20	41 769	1,86	6 496	1,63	47 209	1,22
						Σ100		Σ100

På nationell nivå har Danmark en högre andel högutbildade än vad Sverige har (25,26 resp. 21,16%). Även om både Köpenhamns- och Malmöregionerna ligger över de nationella genomsnitten, så ligger Köpenhamnsregionen på en betydligt högre nivå. Där har 29,01 procent av arbetskraften en högre utbildning, vilket kan jämföras med Malmöregionens 22,79 procent. Som tidigare illustrerats i Tabell 1, har Köpenhamn en högre andel tjänsteyrken medan Malmö har en högre andel yrken relaterade till fysisk tillverkning. Köpenhamnsregionen ligger också något över Malmöregionen när det gäller andelen kreativa yrken.

Det är en betydligt högre andel med kreativa yrken i Köpenhamnsregionen som har en universitetsutbildning, än vad motsvarande grupp har i Malmöregionen (23,64 resp. 19,95%). Andelen med högre utbildning bland individer med tjänsteyrken är betydligt lägre än bland dem med kreativa yrken. Köpenhamnsregionen har en relativt högre nivå än Malmöregionen uttryckt som en relativ andel av totala regionala arbetskraften (4,23 resp. 2,24 %). Skillnaden är mest markant i fråga om fysiska tillverkningsyrken utan högre utbildning med 21,21 procent i Malmö. Motsvarande grupp i Köpenhamnsregionen omfattar 15,07 procent av den totala sysselsättningen.

Med andra ord befäster Tabell 3 det som illustrerades i Tabell 1, med en markant skillnad mellan de båda storstadsområdena i Öresundsregion. Köpenhamnsregionen karaktäriseras av en starkare servicesektor, fler tjänsteyrken, något högre nivåer av kunskaps- och kreativitetsyrken, samt en betydligt större relativ andel av arbetskraften med högre utbildning. Malmö-regionen har en kvardröjande högre relativ andel tillverkningsindustri där yrkesstrukturen domineras av fysiska tillverkningsyrken och med en lägre andel högutbildade.

Analysen hittills har visat på relativt lika andelar av kreativa yrken i regionerna, även om Köpenhamnsregionen har en starkare kunskapsposition. Tabell 3 visar att en betydligt högre andel av de med kreativa yrken är högutbildade. Tabell 4 nedan visar topp 10 yrken inom kunskapssektorn, dvs. vilka yrkesgrupper som dominerar kunskapssektorn i Öresundsregionen.

Tabell 4: Topp-10- yrken inom kunskapssektorn i Köpenhamns- och Malmöregionerna

Köpenhamnsregionen	Sektorandel (%)	Malmöregionen	Sektorandel (%)
Administration, finans, avancerad försäljning	20,53	Lärare (grundskola, gymnasium, universitet)	22,11
Lärare	20,05	Administration, finans, avancerad försäljning	13,27
Sekreterare och assistenter	15,20	Personlig service och vård	10,77
Jurister, samhällsvetare och konstnärliga yrken	8,99	Förskolelärare och andra pedagoger	8,57
Civilingenjörer, fysiker, matematiker och programmerare	8,45	Jurister, samhällsvetare och konstnärliga yrken	8,28
Ingenjörer, tekniker, piloter	5,70	Sekreterare och assistenter	8,04
Vaktmästare, renhållningsarbetare, köksbiträden och tidningsdistributörer	5,29	Civilingenjörer, fysiker, matematiker och programmerare	6,42
Chefer inom större företag	3,27	Vaktmästare, renhållningsarbetare, köksbiträden och tidningsdistributörer	4,77
Kassapersonal och kundinformatörer	2,58	Ingenjörer, tekniker, piloter	3,79
Personlig service och vård	2,19	Chefer inom större företag	3,55

I Köpenhamnsregionen återfinns yrken relaterade till administration, finans och avancerad försäljning i topp, med cirka en femtedel av kunskapssektorn. Motsvarande grupp i Malmöregionen har en betydligt lägre andel om drygt 13 procent. I Malmö ligger lärare i topp med 22,11 procent, vilket är något mer än i Köpenhamn (20,05%). Personlig service och vård ligger på tredje plats i Malmö med en andel nära 11 procent, vilket kan jämföras med 2,19 procent av kunskapssektorn i Köpenhamn. Sekreterare och assistenter utgör en dubbelt så hög andel i Köpenhamnsregionen (15,20%), jämfört med Malmöregionen (8,04 %).

Civilingenjörer, fysiker, matematiker och programmerare utgör också en större grupp av kunskapssektorn i Köpenhamn (8,45 resp. 6,42 %). Vid en summering av de tio största yrkesgrupperna inom kunskapsindustrin så utgör de tillsammans ungefär 90 procent av kunskapssektorn i Öresundsregionen. Rent generellt utgörs en större andel av kunskapssektorn i Malmö av yrken som normalt återfinns inom den offentliga sektorn (t ex lärare, pedagoger, personlig service och vård), medan Köpenhamn har en relativt sett större andel yrken inom den privata delen av kunskapssektorn (t ex administration, finans, avancerad försäljning, civilingenjörer).

Tabell 5 nedan illustrerar de tio branscher i Köpenhamns- och Malmöregionerna som anställer den största andelen av de kreativa yrkena.

Tabell 5: Topp 10 branscher för kreativa yrken i Köpenhamns- och Malmöregionen

Köpenhamnsregionen	Andel	Malmöregionen	Andel
Hälso- och Sjukvård	21.59	Utbildning	19,54%
Utbildning	14.13	Hälso- och Sjukvård	14,10%
Företagstjänster annat än fastigheter och uthyrning	11.53	Företagstjänster annat än fastigheter och uthyrning	9,05%
Offentlig förvaltning	7.59	Partihandel	8,38%
Partihandel	5.96	Offentlig förvaltning	7,10%
Finans- och Bankverksamhet	5.46	Databehandlingsverksamhet	4,86%
Databehandlingsverksamhet	4.91	Byggverksamhet	3,21%
Tillverkning av kemikalier	3.04	Detaljhandel	3,08%
Underhållning och kultur	2.99	Maskintillverkning	2,98%
Detaljhandel	2.19	Underhållning och kultur	2,56%

I topp med störst andel av de kreativa yrkena finner vi hälso- och sjukvård samt utbildning båda regionerna med omvänd ordning. Tillsammans sysselsätter dessa båda branscher en dryg tredjedel av alla kreativa yrken i Öresundsregionen. På tredje plats återfinns företagstjänster både i Köpenhamns- och Malmöregionerna. Offentlig förvaltning ligger på fjärde respektive femte plats i Köpenhamn och Malmö. Partihandeln är en relativt större arbetsgivare för kreativa yrken i Malmöregionen än i Köpenhamnsregionen. Finans- och bankverksamhet tillhör topp 10 i Köpenhamnsregionen, men inte i Malmöregionen. Byggverksamhet och samt maskintillverkning enbart återfinns på listan i Malmö. Tillsammans anställer dessa topp 10 branscher nära fyra femtedelar av alla kreativa yrkesutövare i Öresundsregionen.

Sammantaget illustrerar skillnaderna i yrkes- och branschkategorierna i de olika tabellerna att Köpenhamnsregionen har en större andel servicebranscher och relaterade yrken, medan Malmöregionen är relativt större inom tillverkningsindustri och yrken relaterade till fysisk tillverkning. Tabell 4 visade att det är relativt stor skillnad i yrkesstrukturerna mellan de två regionernas kunskapssektorer. Till viss del kan dessa skillnader förklaras av att Köpenhamnsregionen är Danmarks huvudstadsregion och därmed utgör en naturlig lokaliseringpunkt för huvudkontor och en rad statligt administrativa och finansiella funktioner. Listan över branscher som sysselsätter kreativa yrken är något mer homogen. Offentlig verksamhet inom hälso- och sjukvård samt utbildning absorberar en stor andel av de kreativa yrkesutövarna. För en så pass stor region som Malmö är det kanske något förvånande att finans- och bankverksamhet helt saknas i topp 10 listan, medan tillverkningsindustrier som byggverksamhet och maskintillverkning ingår.

Vad har vi lärt oss?

Det är tio år sedan Köpenhamns och Malmös funktionella regioner byggdes samman till en potentiellt gemensam arbets-, service- och bostadsmarknad. Genom att tillhandahålla lättillgängliga och frekventa transportförbindelser går det idag att bo på ena sidan sundet och pendla till jobbet på andra sidan. Trots möjligheten av mer lätttrörliga mönster i Öresundsregionen dröjer vissa skillnader kvar mellan de båda sidorna. Köpenhamnsregionen har fortfarande en mer välutvecklad servicesektor och en relativt högre andel tjänsteyrken. Malmöregionen har å sin sida en relativt sett högre andel tillverkningsindustri och yrken relaterade till fysisk tillverkning. Vid en första anblick är andelarna kunskapsbranscher samt kreativa yrken något mer jämt fördelade (om än med en något större andel på den danska sidan). Den genomsnittliga utbildningsnivån räknat som antalet år är också högre i Köpenhamnsregionen än i Malmöregionen, ett mönster som förstärkts när man ser till andelen av arbetskraften som har en högre utbildning (med minst tre år vid universitetet).

En finare analys visar att Köpenhamnsregionen har fler yrken relaterade till den privata sektorn inom kunskapssektorn, exempelvis sysselsatta i administration, finans, försäljning, som ingenjörer etc., jämfört med Malmöregionen som i högre grad domineras av kreativa yrken inom offentlig sektor, exempelvis som lärare och i vårdyrken. Branscher där flest kreativa yrken finns är främst i offentlig sektor (hälso- och sjukvård samt utbildning) i hela Öresundsregionen. I Köpenhamnsregionen finns dock en högre grad kreativa yrken inom bank och finans, en sektor som inte ens finns bland en av de tio största branscherna för kreativa yrken på Malmösidan. Här finns istället mer tillverkningsrelaterade branscher som byggverksamhet och maskintillverkning. Till viss del kan skillnaderna i yrkes- och branschstrukturerna förklaras av att Köpenhamn har en huvudstadsfunktion vilket Malmö saknar. Det leder till en högre andel av offentlig administration och till fler huvudkontor med anslutande funktioner.

Trots att Malmöregionen är Sveriges tredje största arbetsmarknadsregion har den fortfarande en relativt hög andel tillverkningsindustri och yrken relaterade till fysisk tillverkning. Stadsregioner så högt uppe i den nationella storlekshierarkin domineras vanligen av kunskaps- och tjänsteorienterad sysselsättning.

Skillnaderna i sysselsättning och ekonomisk struktur har självfallet betydelse. Lönenivåerna är högre inom kunskapsbranscher och för kreativa yrken än för huvuddelen av övriga

branscher och yrken. När man lyckas kombinera en hög andel kreativa yrken med en utbyggd kunskapssektor får regionen en köpstark grupp, som bidrar till att ge underlag för en mångfald i utbudet av varor och etablering av kvalificerade tjänster. Den större mångfalden av utbudet i Öresundsregionen har visat sig attraktivt för många högutbildade, särskilt yngre och flyttningsbenägna åldersklasser.

Tillverkningsindustrin är inte lika regionalt bundet av flera anledningar – dels kan varorna enkelt exporteras till andra regioner och länder, dels ligger ofta genomsnittslönerna lägre och bidrar inte i samma utsträckning som drivkraft för regionens ekonomiska tillväxt. I stora delar av tillverkningsindustrin är processerna standardiserade och kan enklare replikeras i låglöneländer. Det medför att betydande delar av regionens industriproduktion kan komma att "outsourcas".

Ger dessa skillnader några fördelar för Malmöregionens del? Klart är att Malmö kommun, dvs. den av de delar som ligger närmast Köpenhamn rent geografiskt, har genomgått en stor förändring sedan nedläggningen av varvsindustrin på 1970-talet. Staden uppfattas idag som en av de svenska städer som erbjuder den största mångfalden av konsumtions- och hushållstjänster. Samtidigt har de relativt sett lägre lönenivåerna inte pressat upp huspriserna till Köpenhamns nivåer. Det gör Malmöregionen, och framförallt Malmö stad, till en attraktiv boendemiljö för många som enkelt kan arbetspendla till Köpenhamn. På längre sikt kommer det att medföra en utjämning av löner och boendekostnader mellan de båda sidorna av Öresundsregionen. Den ökade pendlingen medför också en spridning av kunskaper mellan Köpenhamns- och Malmöregionerna. Fördelarna av denna spridning av organisatoriska, tekniska och vetenskapliga kunskaper kommer framförallt att gynna den svenska sidan av Öresundsregionen. Det innebär att Malmöregionen får en, jämfört med andra svenska regioner, snabbare tillväxt och strukturomvandling mot en mer kunskapsbaserad och kreativ ekonomi.

Referenser:

Andersson Å.E. (1985), *Kreativitet – Storstadens Framtid*. Stockholm: Prisma

Audretch, D.B., Feldman, M.P., (1996) R&D Spillovers and the Geography of Innovation and Production, *American Economic Review*, 86(3), pp 630-640

Christaller, W. (1933) *Die zentralen Orte in Süddeutschland*, Jena: Gustav Fisher

Florida, R. (2002a) *The Rise of the Creative Class*, New York: Basic Books.

Glaeser, E. L., Kolko, J., Saiz, A. (2001) "Consumer City", *Journal of Economic Geography*, 1, pp 27-50.

Jaffe, A., Trajtenberg, M., Henderson, R. (1993) "Geographic Localization of Knowledge Spillovers as Evidenced by Patent Citations", *Quarterly Journal of Economics*, 108(3), pp 577-598

Jacobs, J. (1969) *The Economies of Cities*, New York: Random House.

Lucas, R. (1988) "On the Mechanics of Economic Development", *Journal of Monetary Economics*, 22, pp 3-42.

Lösch, A. (1940) *Die Räumliche Ordnung der Wirtschaft*, Gustav Fischer, Jena. English translation (1954): *The economics of location*, New Haven, Yale University Press, Connecticut.

Marshall, A. (1890) *Principles of Economics*, 8th ed., Macmillan, London

Porter, M. E. (1998) "Clusters and the new economics of competition", *Harvard business review*, 76:6, pp 77-114

Stolarick, K., King, K., Mellander, C., Vaarst Anderson, K. (2010) Occupational and Industrial Distribution in Denmark: A Comparison with the United States, Canada and Sweden, available at: <http://research.martinprosperity.org/2010/10/occupational-and-industrial-distribution-in-denmark-a-comparison-with-the-united-states-canada-and-sweden/>

UNFPA Report (2007) *State of World Population 2007, Unleashing the Potential of Urban Growth*, UN, available at: <http://www.unfpa.org/swp/2007/english/introduction.html>

Weber, A. (1909) "Über den Standort der Industrien, Teil I: Reine Theorie des Standorts", J.C.B. Mohr, Tübingen, (English ed. by C.J. Friedrichs, Univ. Chicago Press, 1929)

Von Thünen, J. H. (1966), *Isolated state; an English edition of Der isolierte Staat*, (1826). Translated by Wartenberg, C. Ed. Hall, P. Oxford, New York, Pergamon Press

DEN KREATIVA POTENTIALEN KRING ÖRESUNDS- REGIONEN

I Den kreativa potentialen kring Öresundsregionen analyseras hur den svenska och danska sidan av regionen verkar som miljö för kreativa yrken och kreativ verksamhet.

Rapporten dokumenterar utifrån modern teori och unikt datamaterial hur regionen står sig. Den svenska sidan har generellt något lägre sysselsättning i kreativa yrken, men har samtidigt bättre förutsättningar än andra svenska regioner till snabb omvandling till en kreativ kunskapsregion.

Rapporten är en del av ett större projekt som återupptar analyserna av brons betydelse från 1990-talet. Då ett decennium före brons öppnande, nu ett decennium efter. Under ledning av Åke E Andersson och Christian Wichmann Matthiessen har ett dussin forskare arbetat med en rad strategiskt viktiga områden. Dessa handlar dels om att analysera den utveckling som skett för att förstå den bättre och dels om att teckna konturerna av framtida möjligheter. En mängd delområden bearbetas: Näringslivets lönsamhet och regionens ekonomiska utveckling, nyföretagande och innovationssystem. Trafikflöden, inklusive prisbildning och transportnötens integration. Institutionell analys, bland annat regionen i relation till europeisk integration. Kreativ potential och vetenskapliga samspel. Värderingar hos ungdomar och dagens beslutsfattare.

Dessa delmoment presenteras på olika sätt, men en övergripande sammanfattande analys och en diskussion om policy avslutar projektet.

Handelskammaren
I sydsvenska företags intresse

www.handelskammaren.com

Projektet har finansierats av Tekn Dr Ernst Wethjes Fond (som förvaltas av Handelskammaren) Sparbanksstiftelsen Skåne, Region Skåne, Malmö Stad och Kraks Fond.

Tekn Dr Ernst Wethjes Fond

Sparbanksstiftelsen
Skåne

KRAKS FOND